

**ТЕРИТОРІАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНОГО БЮРО РОЗСЛІДУВАНЬ,
РОЗТАШОВАНЕ У МІСТІ ПОЛТАВІ**

(ТУ ДБР у м. ПОЛТАВІ)

ДРУГИЙ СЛІДЧИЙ ВІДДІЛ (з дислокацією у м. Харкові)

вул. Гоголя, б. 25, м. Полтава, 36000, тел.: (0532) 641018

E-mail: dbr@pl.dbr.gov.ua, web: www.dbr.gov.ua, ідентифікаційний код 42334163

П О В І Д О М Л Е Н Н Я

про зміну раніше повідомленої підозри

місто Харків

«18» січня 2024 року

Слідчий другого слідчого відділу (з дислокацією у м. Харкові) Територіального управління Державного бюро розслідувань, розташованого у місті Полтаві, старший лейтенант Державного бюро розслідувань Шингарьов Денис Олександрович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, відомості про яке внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 62022170020000811 від 05.10.2022 за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для зміни раніше повідомленої підозри у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277-279 КПК України,-

П О В І Д О М И В:

Александрову Юлію Вікторівну, 14.02.1985 року народження, уродженку м. Куп'янськ, Харківської області, громадянку України, з вищою освітою, яка обіймає посаду старшого державного ревізора – інспектора Куп'янського відділу податків і зборів з юридичних осіб та проведення камеральних перевірок Управління податкового адміністрування юридичних осіб Головного управління Державної податкової служби в Харківській області, зареєстрована та проживає за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, мікрорайон Ювілейний, 20, кв. 50, раніше не судиму,

про те, що вона підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме – у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній,

економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

ЗМІСТ ПІДОЗРИ:

Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки 24.08.1991 схвалено «Акт проголошення незалежності України», яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України, як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах. Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди. Україна самостійно визначає адміністративно-територіальний устрій та порядок утворення національно-адміністративних одиниць.

Рішенням Конституційного Суду України № 3-зп від 11.07.1997 зазначено, що засади конституційного ладу в Україні закріплені у розділах I, III та XIII Основного Закону України – Конституції України.

Зокрема положеннями статей 1 та 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Згідно зі статтею 5 Конституції України, носієм суверенітету та єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування.

Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Статтею 73 Конституції України визначено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Відповідно до статей 132–134 Конституції України територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

Згідно зі статтею 17 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу.

Оборона України, захист її суверенітету, територіальної цілісності і недоторканності покладаються на Збройні Сили України.

Законом України «Про оборону України» № 1932-XII від 06.12.1991 визначено, що обороноздатність держави – здатність держави до захисту у разі збройної агресії або збройного конфлікту. Вона складається з матеріальних і духовних елементів та є сукупністю воєнного, економічного, соціального та морально-політичного потенціалу у сфері оборони та належних умов для його реалізації.

Забезпечення державної безпеки і захист державного кордону України покладаються на відповідні військові формування та правоохоронні органи держави, організація і порядок діяльності яких визначаються законом.

На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

На території України не допускається розташування іноземних військових баз.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року, Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним правовим діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування, як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями – № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної

безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), серед іншого, визначено, що ознаками агресії є:

- застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави;
- застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується, як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;
- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;
- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;
- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;
- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;
- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;
- засилання державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

Жодні міркування будь-якого характеру, чи то політичного, економічного, військового чи іншого характеру, не можуть слугувати виправданням агресії.

Порушуючи вказані норми президент російської федерації Путін В.В., а також інші представники влади російської федерації, діючи всупереч вимогам пп. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципам Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимогам ч. 4 ст. 2 Статуту ООН і Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734

(XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), спланували, підготували і розв'язали агресивну війну та військовий конфлікт проти України, а саме віддали наказ на вторгнення підрозділів збройних сил російської федерації на територію України.

Так, 24.02.2022, на виконання вищевказаного наказу, військовослужбовці збройних сил російської федерації, шляхом збройної агресії, із застосуванням зброї, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Донецькій, Луганській, Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській та інших областях, і здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, житлові масиви та інші цивільні об'єкти та здійснили окупацію частини території України, чим вчинили дії з метою змін меж території та державного кордону України всупереч порядку, встановленому Конституцією України, що продовжується по теперішній час та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

Указом Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану в Україні», який затверджено Верховною Радою України, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб.

Згідно Указу Президента України № 64/2022 від 24.02.2022 «Про введення воєнного стану», затвердженого Верховною Радою України 24.02.2022 (№ 2102-IX), відповідно до пункту № 31 частини першої статті 85 Конституції України та статті 5 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» по всій території України введено військовий стан, у зв'язку із військовою агресією російської федерації проти України, який у подальшому продовжено указом Президента України № 259/2022 з 05 години 30 хвилин 25 квітня 2022 року на 30 діб, останній раз строк дії воєнного стану продовжено указом Президента України № 451/2023 від 26.07.2023 «Про продовження строку дії воєнного стану в Україні» продовжено строк дії воєнного стану в Україні з 05 год. 30 хв. 26 липня 2023 строком на 90 діб.

У частині 2 статті 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» зазначено, що Кабінет Міністрів України, інші органи державної влади, військове командування, військові адміністрації, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 1 статті 10 Закону України «Про правовий режим воєнного стану» передбачено, що у період воєнного стану не можуть бути припинені повноваження Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, а також судів, органів прокуратури України, органів, що здійснюють оперативно-

розшукову діяльність, досудове розслідування, та органів, підрозділи яких здійснюють контррозвідувальну діяльність.

Відповідно до Закону України № 2265-IX від 22.05.2022 «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії російської федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну» визначено, що російська федерація є державою-терористом, однією з цілей політичного режиму якої, є геноцид Українського народу, фізичне знищення, масові вбивства громадян України, вчинення міжнародних злочинів проти цивільного населення, використання заборонених методів війни, руйнування цивільних об'єктів та об'єктів критичної інфраструктури, штучне створення гуманітарної катастрофи в Україні або окремих її регіонах.

Статтею 19 Конституції України передбачено, що правовий порядок в Україні ґрунтується на засадах, відповідно до яких ніхто не може бути примушений робити те, що не передбачено законодавством.

Органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

У відповідності до п.п. 1, 2 Положення про Державну податкову службу України, затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 06.03.2019 № 227 (із змінами, внесеними згідно з Постановою Кабінету Міністрів України від 25.09.2019 № 846) (надалі – Положення) Державна податкова служба України (ДПС) є центральним органом виконавчої влади, діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через Міністра фінансів і який реалізує державну податкову політику, державну політику з адміністрування єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування. ДПС у своїй діяльності керується Конституцією і законами України, указами Президента України та постановами Верховної Ради України, прийнятими відповідно до Конституції та законів України, актами Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства.

Згідно п.п. 1 п. 3 Положення, основними завданнями Державної податкової служби є, зокрема, реалізація державної податкової політики, здійснення в межах повноважень, передбачених законом, контролю за надходженням до бюджетів та державних цільових фондів податків, зборів, платежів, державної політики у сфері контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, пального, державної політики з адміністрування єдиного внеску, державної політики у сфері контролю за своєчасністю здійснення розрахунків в іноземній валюті в установлений законом строк, дотриманням порядку проведення готівкових розрахунків за товари (послуги), проведення розрахункових операцій, а також за наявністю ліцензій на провадження видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню відповідно до закону.

Відповідно до п. 1 Положення про Головне управління ДПС у Харківській області, затвердженого наказом Державної податкової служби України № 643 від 12.11.2020 (зі змінами, зокрема, внесеними наказом ДПС від

04.03.2021 № 264), Головне управління ДПС у Харківській області є територіальним органом, утвореним на правах відокремленого підрозділу Державної податкової служби України та забезпечує реалізацію повноважень Державної податкової служби України на території Харківської області.

3 грудня 2005 року Александрова Ю.В. проходила службу в органах державної влади України і 21.12.2005 прийняла присягу, згідно якої, присягнула вірно служити народові України, суворо дотримуватися Конституції та законів України, сприяти втіленню їх у життя, зміцнювати їх авторитет, охороняти права, свободи і законні інтереси громадян, з гідністю нести високе звання державного службовця, сумлінно виконувати свої обов'язки.

3 червня 2012 року Александрова Ю.В. почала нести службу в податкових органах України і наказом начальника Головного управління Державної податкової служби в Харківській області № 10-о/Вп від 12.01.2021 була призначена на посаду старшого державного ревізора – інспектора Куп'янського відділу податків і зборів з юридичних осіб та проведення камеральних перевірок Управління податкового адміністрування юридичних осіб Головного управління Державної податкової служби в Харківській області.

Починаючи з серпня 2022 року, але не пізніше 10.08.2022 (більш точний час органом досудового розслідування не встановлено), Александрова Ю.В., будучи громадянкою України, обіймаючи посаду старшого державного ревізора – інспектора Куп'янського відділу податків і зборів з юридичних осіб та проведення камеральних перевірок Управління податкового адміністрування юридичних осіб Головного управління Державної податкової служби в Харківській області, діючи умисно на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, маючи достатній рівень освіти, спеціальних знань і життєвого досвіду для усвідомлення фактів військової агресії російської федерації проти України, з власної ініціативи, добровільно перейшла на бік ворога в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану та співпрацювала з представниками збройних формувань російської федерації, які здійснили окупацію міста Куп'янськ Харківської області за наступних обставин.

Так, в період часу з серпня 2022 року, але не пізніше 10.08.2022 (більш точний час органом досудового розслідування не встановлено) Александрова Ю.В., перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області, в невстановленому в ході досудового розслідування місці, будучи працівником правоохоронного органу України, протиправно, умисно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, без отримання будь-яких вказівок від керівництва Державної податкової служби України, з метою надання допомоги ворожій державі російській федерації та заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, вступила у контакт з невстановленими в ході

досудового розслідування представниками збройних формувань російської федерації на території міста Куп'янськ Харківської області, пройшла співбесіду та атестацію з представниками окупаційних військ на зайняття посади «главный специалист отдела регистрации и приемки отчетности» незаконно створеного органу окупаційної адміністрації російської федерації на території м. Куп'янськ – «Налоговая служба Харьковской области», що функціонував за законодавством російської федерації та цільовим призначенням якого було незаконне адміністрування обов'язкових платежів з мешканців тимчасово окупованої території Харківської області.

В подальшому, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади російської федерації та недопущення контролю України над територією м. Куп'янськ Харківської області, Александрова Ю.В., перейшла на бік ворога, що виражалось у її вступі до незаконно створеного органу окупаційної адміністрації російської федерації «Налоговая служба Харьковской области» на посаду «главный специалист отдела регистрации и приемки отчетности».

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на вчинення державної зради, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненого в умовах воєнного стану, Александрова Ю.В. використала свої знання та досвід співробітника Державної податкової служби України, з метою забезпечення становлення і функціонування на території тимчасово окупованого Куп'янського району Харківської області незаконно створеного органу окупаційної адміністрації – «Налоговая служба Харьковской области».

Зокрема, у період з 10.08.2022 по 20.08.2022, Александрова Ю.В., знаходячись за адресою: м. Куп'янськ, вул. Харківська, 99, реалізуючи повноваження на посаді «главный специалист отдела регистрации и приемки отчетности» забезпечила реєстрацію та постановку на облік до незаконного органу окупаційної адміністрації «Налоговая служба Харьковской области» ТОВ «Перфекта Д», СФГ «Зоря», СФГ «Фортуна», ТОВ «Світ агро 2017», від імені яких діяла громадянка України Шабельникова Світлана Юріївна (яка не мала можливості залишити тимчасово окуповану територію Харківської області).

Крім того, 02.09.2022, Александрова Ю.В., знаходячись за адресою: Харківська область, м. Куп'янськ, вул. Харківська, 99, реалізуючи повноваження працівника незаконного органу окупаційної адміністрації, прийняла від ТОВ «Борівський завод продтоварів» копії правоустановчих документів, з метою постановки вказаної юридичної особи на облік до «Налоговая служба Харьковской области», про що склала документ «Расписка в получении документов, представленных при постановке на учет юридического лица».

Тобто, своїми умисними протиправними діями Александрова Ю.В., будучи працівником правоохоронного органу України, порушуючи вимоги ст. ст. 17, 19, 65 Конституції України, якими передбачено обов'язок громадян України щодо захисту Вітчизни, суверенітету, незалежності й територіальної цілісності України, та зобов'язання діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України,

вступила до незаконно створеного органу, окупаційної адміністрації – «Налоговая служба Харьковской области» на посаду «главный специалист отдела регистрации и приемки отчетности», що призвело до надходження у фінансові фонди окупаційної влади грошових надходжень, здійснивши, тим самим, перехід на бік ворога в період збройного конфлікту з російською федерацією, в умовах воєнного стану, тобто умисно вчинила діяння на шкоду суверенітетові та територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України.

Таким чином, Александрова Ю.В. підозрюється у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме – у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

ПРАВОВА КВАЛІФІКАЦІЯ ЗЛОЧИНУ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ АЛЕКСАНДРОВА Ю.В. ЗА Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ:

Дії Александрової Юлії Вікторівни кваліфіковано за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України – державна зрада, тобто діяння, умисно вчинене громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, вчинений в умовах воєнного стану.

СТИСЛИЙ ВИКЛАД ФАКТИЧНИХ ОБСТАВИН ЗЛОЧИНУ, ПЕРЕДБАЧЕНОГО Ч. 2 СТ. 111 КК УКРАЇНИ, У ВЧИНЕННІ ЯКОГО ПІДОЗРЮЄТЬСЯ АЛЕКСАНДРОВА Ю.В.

Громадянка України Александрова Ю.В., будучи працівником правоохоронного органу, перебуваючи на тимчасово окупованій території міста Куп'янськ Харківської області, у період часу з серпня 2022 року, але не пізніше 10.08.2022 (більш точний час органом досудового розслідування не встановлено), в невстановленому в ході досудового розслідування місці, будучи працівником правоохоронного органу України, протиправно, умисно, за власним бажанням, не маючи на те відповідних встановлених законодавством повноважень, без отримання будь-яких вказівок від керівництва Державної податкової служби України, з метою надання допомоги ворожій державі російській федерації та заподіяння шкоди суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканості, державній, економічній та інформаційній безпеці України, в період збройного конфлікту в умовах воєнного стану, вступила у контакт з невстановленими в ході досудового розслідування представниками збройних формувань російської федерації на території міста Куп'янськ Харківської області, пройшла співбесіду та атестацію з представниками окупаційних військ на зайняття посади «главный специалист отдела

регистрации и приемки отчетности» незаконно створеного органу окупаційної адміністрації російської федерації на території м. Куп'янськ – «Налоговая служба Харьковской области», що функціонував за законодавством російської федерації та цільовим призначенням якого було незаконне адміністрування обов'язкових платежів з мешканців тимчасово окупованої території Харківської області.

В подальшому, з метою становлення та зміцнення окупаційної влади російської федерації та недопущення контролю України над територією м. Куп'янськ Харківської області, Александрова Ю.В., перейшла на бік ворога, що виражалось у її вступі до незаконно створеного органу окупаційної адміністрації російської федерації «Налоговая служба Харьковской области» на посаду «главный специалист отдела регистрации и приемки отчетности».

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, спрямованого на вчинення державної зради, шляхом переходу на бік ворога в період збройного конфлікту, вчиненого в умовах воєнного стану, Александрова Ю.В. використала свої знання та досвід співробітника Державної податкової служби України, з метою забезпечення становлення і функціонування на території тимчасово окупованого Куп'янського району Харківської області незаконно створеного органу окупаційної адміністрації – «Налоговая служба Харьковской области» та забезпечила ресстрацію та постановку на облік юридичних осіб, що діяли за законодавством України, до вищевказаного органу.

Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві,
старший лейтенант
Державного бюро розслідувань

Денис ШИНГАРЬОВ

«ПОГОДЖЕНО»
Прокурор другого відділу
процесуального керівництва
управління процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях
слідчих територіального управління
Державного бюро розслідувань
Харківської обласної прокуратури

Геннадій ЛЕВЧЕНЯ

Про підозру мені повідомлено, суть підозри мені роз'яснено.
Підозрювана _____

«__» год. «__» хвилини «__» _____ 2024 року

Підозрюваний Александровій Ю.В. роз'яснені наступні процесуальні права підозрюваного:

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний. Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Права підозрюваного мені роз'яснені та зрозумілі, письмове повідомлення про підозру отримав.

Підозрювана

_____ **Ю.В. Александрова**

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2024 року.

Письмове повідомлення
про підозру вручив:

**Слідчий другого слідчого відділу
(з дислокацією у м. Харкові)
Територіального управління
Державного бюро розслідувань,
розташованого у місті Полтаві,
старший лейтенант
Державного бюро розслідувань**

Денис ШИНГАРЬОВ